

Nr. 11
ROK XIII

WARSZAWA
15 CZERWCA 1931

DZIENNIK URZĘDOWY

TREŚĆ:

54. ODBYWANIE PRAKTYKI W WYDZIALE SZYFRÓW.
55. STOSOWANIE HASEŁ REGISTRATURY.
56. KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACYJNYCH I SAMORZĄDOWYCH.
57. OPŁATY WIZOWE OD OBYWATELI RUMUŃSKICH.
58. NOWY ADRES POSELSTWA RZ. P. W RYDZE.
59. RUCH SŁUŻBOWY.

CZĘŚĆ I.**54.**

W.O.5524/I.

Z A R Z Ą D Z E N I E**W SPRAWIE ODBYWANIA PRAKTYKI W WYDZIALE SZYFRÓW
PRZEZ URZĘDNIKÓW, WYJEŹDZAJĄCYCH NA PLACÓWKI.**

Przy deszyfrowaniu w centrali M. S. Z. telegramów, otrzymywanych z urzędów podległych, daje się często zauważyć brak należytej znajomości techniki szyfrowej, co powoduje stratę czasu i naraża Skarb Państwa na niepotrzebne wydatki, wobec czego zarządzam, aby wszyscy urzędnicy I i II kat. do VII st. sł. włącznie, wyjeżdżając do urzędów zagranicznych, zgłaszali się u p. Naczelnika Wydziału Szyfrów, celem odbycia co najmniej dwutygodniowej praktyki w tym Wydziale, dla zapoznania się z techniką szyfru i deszyfrowania telegramów.

Warszawa, 10/VI 1931.

55.

P.IV.1161.

Z A R Z Ą D Z E N I E**W SPRAWIE STOSOWANIA HASEŁ REGESTRATORY.**

Szereg urzędów zagranicznych oraz niektóre wydziały M. S. Z. nie zastosowały się do okólników Nr. 4 (P.VII.22) z dn. 3 stycznia r. b. i Nr. 5 (P.VII.116) z dn. 19 stycznia r. b. i nie nadesłały odpowiedzi ani uwag w sprawie stosowania haseł regestratory.

Ponieważ ostateczne opracowanie „Haseł regestratory” jest w toku, a z końcem r. b. uzupełniony registr zacznie obowiązywać wszystkie urzędy Ministerstwa Spraw Zagranicznych, stawiam ostateczny termin nadesłania odpowiedzi do dnia 30 lipca r. b. i wzywam wszystkie urzędy do bezwarunkowego spełnienia powyższego zarządzenia.

Warszawa, 15/VI 1931.

56.

K.I.295/4.

Z A R Z Ą D Z E N I E *)

W SPRAWIE KORESPONDENCJI ZAGRANICZNEJ
WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I WŁADZ SAMORZĄDOWYCH.

Podaję do wiadomości i stosowania okólnik Nr. 66 (OL. 285) Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 25 kwietnia 1931 r. w sprawie korespondencji zagranicznej władz administracji ogólnej i władz samorządowych.

Warszawa, 12/VI 1931.

Załącznik.

MINISTERSTWO
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
Nr. OL. 285/22.

Warszawa, dnia 25 kwietnia 1931 r.

W sprawie korespondencji zagranicznej
władz administracji ogólnej i władz
samorządowych.

O K Ó L N I K Nr. 66.

Do

- PP. Wojewodów (wszystkich),*
- P. Komisarza Rządu m. st. Warszawy,*
- P. Komendanta Głównej Policji Państwowej,*
- P. Dyrektora Głównego Urzędu Statystycznego,*
- P. Naczelnika Urzędu dla Spraw Mniejszości w Katowicach i PP. Prezesów Wojewódzkich Sądów Administracyjnych w Poznaniu, Toruniu i Katowicach.*

Na podstawie art. 19 dekretu z dn. 3.I.1918 r. (Dz. Pr. Nr. 1, poz. 1 w porozumieniu z Panem Ministrem Spraw Zagranicznych ustalam poniżej sposób i drogę korespondencji władz administracji ogólnej i władz samorządowych na obszarze całego Państwa: 1) z urzędami zagranicznymi Rzeczypospolitej Polskiej, 2) z urzędami konsularnymi państw obcych w Polsce oraz 3) z instytucjami i osobami, zamieszkałymi zagranicą:

*) „Zbiór przepisów konsularnych” część II, tekst 331.

I.

KORRESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWYCH
Z URZĘDAMI ZAGRANICZNYMI RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Z urzędami dyplomatycznymi i konsularnymi Rzeczypospolitej powiatowe i wojewódzkie władze administracji ogólnej oraz wydziały powiatowe, magistraty miast wydzielonych i magistraty miast, podlegających galicyjskiej ustawie krajowej z 1889 r., korespondują bezpośrednio w granicach swej kompetencji.

Tymczasowy Wydział Samorządowy we Lwowie (w likwidacji), wojewódzkie związki komunalne ziem zachodnich oraz Magistrat m. st. Warszawy prowadzą korespondencję na prawach wojewódzkich władz administracji ogólnej, związki międzykomunalne zaś na prawach powiatowych władz administracji ogólnej.

Wyjątek stanowią ważniejsze sprawy poufne. Za sprawy poufne oprócz spraw uznanych za poufne w wewnętrznym obrocie urzędowym, należy jeszcze uważać wszelkie sprawy o charakterze politycznym oraz sprawy, zawierające niekorzystne informacje z życia państwowego i gospodarczego Polski. Sprawy te należy w toku instancji przedstawiać Ministerstwu Spraw Wewnętrznych, które nada im dalszy bieg.

Korespondencja z urzędami zagranicznymi Rz. P., znajdującymi się na terytorjum Z. S. R. R., odbywa się na tych samych zasadach, z tą tylko zmianą, że każde pismo i przesyłki zwykłe (niewartościowe) powinny być w dwóch kopertach, — wewnętrzną należy zaadresować do odpowiedniego urzędu konsularnego, kopertę zaś zewnętrzną do Ekspedycji Kurjerskiej Ministerstwa Spraw Zagranicznych, która uskuteczni dalszą ich wysyłkę.

Na kopertach pism, kierowanych do urzędów zagranicznych Rzeczypospolitej, należy umieszczać adres wyłącznie w języku francuskim, przyczem nazwa miejscowości, ulicy i Nr. domu powinna opiewać w sposób podany w „Spisie urzędów dyplomatycznych i konsularnych obcych i polskich”, wydawanym co roku przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych i przesyłanym do użytku władz i urzędów.

Adresy winny brzmieć następująco:

À l'Ambassade de Pologne

À la Légation de Pologne

Au Consulat (Général) de Pologne

Au Vice-Consulat de Pologne

A l'Agence Consulaire de Pologne

Skrót telegraficzny, zarejestrowany we wszystkich urzędach pocztowych miejscowości, w których znajdują się placówki Rz. P., brzmi:
Polmission (poselstwo lub ambasada)
Polconsul (konsulat)
Polkogen Gdańsk (Komisarz Generalny Rz. P. w Gdańsku)
Poldelegat Suisse Genève (Delegat Rzeczypospolitej Polskiej przy Lidze Narodów w Genewie).

Pisma, wysyłane do urzędów zagranicznych Rz. P., należy frankować zgodnie z obowiązującą taryfą pocztową, gdyż brak lub niedostateczne ofrankowanie zmuszą zagraniczne urzędy Rz. P. do opłacania karnych portorjów ze szkodą dla Skarbu Państwa.

Pisma poufne należy kierować bezpośrednio do Kancelarii Głównej Ministerstwa Spraw Zagranicznych — Ekspedyt Centralny, Warszawa, pl. Marsz. Piłsudskiego 9, celem przesłania do placówek za pośrednictwem poczty dyplomatycznej. Pisma, wysyłane przez Min. Spraw Zagranicznych, należy przysyłać na ogólnych zasadach, przyjętych dla korespondencji tajnej. Dołączona korespondencja, przeznaczona dla urzędów zagranicznych Rz. P., ma być sporządzona jako czystopis w należycie zaadresowanej niezapieczonej kopercie i nieofrankowana.

O ile w związku z korespondencją urzędów zagranicznych Rz. P. z władzami administracji ogólnej i samorządowymi zachodzi potrzeba pobrania opłat stempłowych od osób, zamieszkałych na terenie Rzeczypospolitej, to opłatę taką pobierają urzędy administracji ogólnej lub samorządowe bez dalszej korespondencji w tej sprawie z urzędami zagranicznymi Rz. P.

Magistraty miast niewydzielonych z powiatu oraz zarządy gmin wiejskich prowadzą korespondencję z urzędami zagranicznymi za pośrednictwem wydziałów powiatowych. Zarządy samodzielnych przedsiębiorstw komunalnych, prowadzonych przez gminy miast wydzielonych lub miast, podlegających galicyjskiej ustawie krajowej z 1889 r. i powiatowych związków komunalnych, prowadzą korespondencję za pośrednictwem właściwych magistratów lub wydziałów powiatowych, wszelkie inne zaś — za pośrednictwem właściwych wydziałów powiatowych.

Pisma, kierowane przez władze administracyjne i samorządowe w tej sprawie do kilku urzędów zagranicznych Rz. P., powinny posiadać rozdzielnik celem uniknięcia zbędnej korespondencji konsulatów między sobą.

Ponieważ pewien odsetek korespondencji ginie w drodze, przeto celem uniknięcia dalszej zbędnej i opóźniającej załatwienie korespondencji należy przy doniesieniach, ponagleniach i t. p. krótkiej korespondencji podawać zwięzłe streszczenie sprawy, a w szczególności jej merytoryczne załatwienie. Dotyczy to przedewszystkiem korespondencji z poza-europejskimi urzędami zagranicznymi Rzeczypospolitej Polskiej.

II.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWYCH
Z URZĘDAMI KONSULARNEMI I BIURAMI SPECJALNEMI PAŃSTW OBCYCH
W POLSCE I WYDZIAŁAMI KONSULARNEMI PRZY POSELSTWACH.

Władze i urzędy administracji ogólnej i samorządowe, wyliczone w ustępie pierwszym cz. I, w zakresie swojej kompetencji korespondują bezpośrednio z urzędami konsularnymi państw obcych oraz t. zw. misjami specjalnymi, właściwymi na danym obszarze Polski. Odwrotnie urzędy konsularne i misje specjalne państw obcych w Polsce mają prawo korespondencji bezpośredniej z wszystkimi powyższymi urzędami i władzami państwowymi i samorządowymi, położonymi na terenie ich działania.

Spis urzędów zagranicznych państw obcych, uprawnionych do bezpośredniej korespondencji z polskimi urzędami administracyjnymi i samorządowymi oraz teren działania poszczególnych placówek konsularnych podaje wspomniany w cz. I „Spis urzędów dyplomatycznych i konsularnych obcych i polskich”.

Cała korespondencja odbywa się w języku polskim. Jeżeli urząd administracji ogólnej lub samorządowy otrzyma od obcego urzędu zagranicznego pismo, zredagowane w języku obcym, wraca je z nadmienieniem, że pismo może być załatwione dopiero po zredagowaniu go w języku polskim. W razie skierowania przez konsulat obcy omyłkowo pisma nie według właściwej kompetencji, pismo takie należy niezwłocznie odstąpić właściwemu urzędowi z zawiadomieniem jednoczesnym konsulatu o odstąpieniu. Władza administracji ogólnej oraz władze samorządowe są uprawnione do załatwiania w tej drodze jedynie spraw, dotyczących poszczególnych konkretnych wypadków, z wykluczeniem zagadnień natury ogólnej oraz spraw o przeważającym charakterze politycznym. Jeżeli sprawa, poruszona przez konsulat, przekracza kompetencje urzędu, do którego ją skierowano, należy przedstawić akta wraz z ewent. projektem załatwienia urzędowi przełożonemu. W szczególności Ministerstwu Spraw Wewnętrznych będą Panowie Wojewodowie (P. Komisarz Rządu m. st. Warszawy) przedstawiali wraz ze sprawozdaniem, zaopatrzonem w razie możliwości własnymi uwagami i konkretnymi wnioskami, wszelkie sprawy, dotyczące wypadków: interwencji w obronie zbiorowych interesów obcokrajowców, interwencji z powodu zastosowania odwetu (retorsji) przez władze polskie, niedostatecznie legitymowanej interwencji (np. w obronie polskiego obywatela lub obcokrajowca, nie podlegającego opiece danego konsulatu), interwencji w sprawach, wynikających z wykonania umów międzynarodowych, interpretacji obowiązujących przepisów, powoływania się na porozumienie z Rządem polskim, a także wszelkie sprawy o charakterze politycznym. O odstąpieniu akt sprawy instancji wyższej, należy również powiadamiać właściwą placówkę obcą.

Wydziały konsularne przy poselstwach w sprawach czysto konsularnych mają prawo bezpośredniego korespondowania z władzami administracji ogólnej i samorządowymi (i na odwrót) na tych samych zasadach co i konsulaty, a to z uwagi na szczególne zadania, które spełniają te wydziały (analogiczne do zadań konsulatów).

Narówni z placówkami konsularnymi państw obcych oraz t. zw. misjami specjalnymi, traktować należy Biuro Delegata Wysockiego Komisarjatu Ligi Narodów dla Spraw Uchodźców, mające swoją siedzibę w Warszawie przy ul. Pięknej Nr. 11a m. 4.

W przeciwstawieniu do konsulatów i misyj specjalnych przedstawicielstwa dyplomatyczne (poselstwa, ambasady) obcych państw w Polsce mogą korespondować z powiatowymi i wojewódzkimi władzami administracyjnymi i samorządowymi, wymienionymi w ust. 1 części I-ej, wyłącznie za pośrednictwem Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Oczywiście niedopuszczalną jest także korespondencja bezpośrednia urzędów administracyjnych i samorządowych z przedstawicielstwami dyplomatycznymi w Polsce.

Za misje specjalne należy uważać misje wojskowe, ekonomiczne, kolejowe i t. p., istniejące lub mogące istnieć przy poszczególnych poselstwach zagranicznych. Za misję specjalną nie należy uważać biur paszportowych przy poselstwie. Biura paszportowe mogą korespondować z władzami administracyjnymi i samorządowymi jedynie w sprawach paszportowych. Wykaz istniejących misyj specjalnych będzie podany osobno do wiadomości.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych zwraca uwagę, że gdy zachodzi potrzeba przeprowadzenia korespondencji z zagranicą w sprawach, dotyczących obywateli polskich, należy zwracać się do właściwej polskiej placówki zagranicą, a nie do odnośnej placówki konsularnej państwa obcego w Polsce.

O ile zaś chodzi o teren W. M. Gdańska, korespondencja urzędowa w sprawach wojskowych z obywatelami polskimi, zamieszkałymi na tym terenie, powinna być prowadzona za pośrednictwem Komisarza Generalnego Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku.

III.

KORESPONDENCJA WŁADZ ADMINISTRACJI OGÓLNEJ I SAMORZĄDOWEJ Z OBCEMI INSTYTUCJAMI I OSOBAMI ZAGRANICĄ.

Z władzami i urzędami państwowymi lub samorządowymi państw obcych zagranicą korespondują polskie władze administracji ogólnej i samorządowej, wymienione w ust. 1 cz. I, wyłącznie za pośrednictwem właściwego konsulatu polskiego zagranicą.

Wyjątek od powyższych zasad stanowi korespondencja urzędów policyjnych, które z policją zagraniczną mogą komunikować

się bezpośrednio w sprawach zapobiegania i ścigania przestępstw, gdy wzajemne współdziałanie państw w tych sprawach bądź jest przewidziane w konwencjach międzynarodowych, bądź też w umowach, zawartych przez Polskę z poszczególnymi państwami, bądź wreszcie dotyczy wyłącznie przestępstw pospolitych i znajduje podstawę w zapadłych uchwałach lub osiągniętych chociażby nieformalnie porozumieniach na zjazdach o charakterze międzypaństwowym, zwoływanych dla omówienia współdziałania policji w sprawach kryminalnych. Co się tyczy zaś spraw organizacji, administracji, zaopatrzenia, uzbrojenia oraz uzupełnienia i wyszkolenia policji — o ileby zaszła potrzeba porozumienia się w kwestjach tych z policją zagraniczną — odnośna korespondencja winna być załatwiona przez Komendę Główną Policji Państwowej.

Blizsze szczegóły co do uprawnień do bezpośredniego korespondowania poszczególnych organów policji ustalać będzie w miarę potrzeby Komenda Główna Policji Państwowej. Do czasu takiego ustalenia będzie stosowana dotychczasowa praktyka w tym względzie.

Władze i urzędy państw obcych zagranicą mogą korespondować z urzędami i władzami polskimi również wyłącznie tylko za pośrednictwem własnej sieci konsularnej.

Wyjątki od powyższej zasady (korespondencja urzędów pogranicznych i t. d.) są określone odnośnymi umowami lub będą podane do wiadomości specjalnymi zarządzeniami.

Obywatele państw obcych, zamieszkali zagranicą i instytucje obce, istniejące zagranicą, korespondują z władzami i urzędami polskimi w zasadzie za pośrednictwem swoich placówek konsularnych w Polsce i to w języku polskim. Korespondencję tych osób i instytucyj, zredagowaną w języku obcym, skierowaną do władz i urzędów administracji ogólnej i samorządowych, należy niezwłocznie przesłać odnośnemu konsulatu państwa obcego z siedzibą w Polsce, z nadmienieniem, że danej sprawy nie poddaje się urzędowaniu wobec niezredagowania jej w języku polskim. Na podaniach tych nie należy umieszczać żadnych informacji (notatek), przeznaczonych do użytku służbowego władz polskich. W drodze wyjątku dopuszczalne jest przyjęcie i bezpośrednio załatwienie przez władze administracji ogólnej i samorządowe pism i podań instytucyj i obywateli zagranicznych, zredagowanych w języku polskim, na które władze i urzędy administracji ogólnej i samorządowe mogą udzielać bezpośredniej odpowiedzi, o ile sprawa leży w ich kompetencji i o ile pominięcie drogi konsularnej niema w danej sprawie istotnego znaczenia oraz takich podań i pism, zredagowanych w języku obcym, których załatwienie w drodze bezpośredniej zdaniem odnośnych władz przyniesie korzyść Państwu Polskiemu lub poszczególnym obywatelom polskim. W razie jeżeli odpowiedź na pismo lub podanie bezpośrednio spowoduje konieczność ściągnięcia opłaty, należynej urzędowi administracyjnemu,

to odpowiedź taką należy doręczyć stronie za pośrednictwem właściwej placówki polskiej zagranicą, która opłatę ściągnie.

Wszelkie pisma w tych sprawach, wychodzące od polskich władz i urzędów będą oczywiście redagowane w języku polskim.

IV.

PRZEPISY OGÓLNE.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych przypomina, że wszystkie pisma polskich urzędów zagranicą, zarówno jak pisma placówek konsularnych państw obcych w Polsce winny być traktowane jako sprawy pilne, a odpowiedzi mają być udzielane z możliwym pośpiechem. Na ponaglenie należy co najmniej zawiadomić urząd zagraniczny o stanie sprawy, w wypadkach zaś, gdy konkretna sprawa wymaga dłuższego urzędowania z przyczyn uzasadnionych należy o każdej takiej zachodzącej przeszkodzie zawiadomić interesowany konsulat.

Niezależnie od tych wypadków należy udzielać odpowiedzi niezwłocznie w drodze telegraficznej (bądź odpowiedzi merytorycznej, bądź — gdy ta wymaga dłuższego czasu — informacyjnej), jeżeli czy to urzędy, czy nawet osoby prywatne opłaciły koszty odpowiedzi telegraficznej.

Odpowiedź, udzielana czy to konsulatom i poselstwom polskim, czy władzom obcym, winna być opracowana na podstawie posiadanego materiału aktowego. W żadnym wypadku nie należy przysyłać oryginalnych akt dochodzeń, raportów, wywiadów i t. p., lecz materiał ten pozostawić w urzędzie, a placówkom komunikować tylko odnośne wyciągi.

Ponadto nie należy w korespondencji zagranicznej używać kopert z lichego materiału, gdyż te często ulegają w czasie drogi w szczególności do krajów zamorskich zupełnemu zniszczeniu, co zmusza tamtejsze urzędy pocztowe niejednokrotnie zawartość takich przesyłek przekopertowywać i doręczać w swoich kopertach bez gwarancji za całość zawartości oraz naraża to na szwank tajemnicę korespondencji.

Zdarza się również, że władze krajowe zamiast normalnych kopert używają starych druków celem sklejenia grubszych kopert, co często pociąga za sobą dopłatę porta z powodu przekroczenia wagi skali opłat i czyni wygląd koperty nieestetycznym, wobec tego należy tej praktyki przy korespondencji zagranicznej zaprzestać.

V.

PRZEPISY KOŃCOWE.

Z wydaniem niniejszego okólnika tracą moc obowiązującą wydane dotychczas okólniki i zarządzenia w sprawie korespondencji zagranicznej w szczególności: okólnik Nr. 99 z dn. 28.VIII.1923 r. (Nr. Pr. 6708), dotyczące korespondencji władz administracji II i I instancji z placówkami Rz. P. zagranicą, z placówkami konsularnymi obcych państw w Polsce, z urzędami zagranicznymi (Zbiór Zarz. M. S. Wewn. str. 630), okólnik Nr. 26 z dnia 28.II.1926 r. (Nr. Pr. 1468) w sprawie korespondencji związków samorządowych z placówkami konsularnymi Rz. P. i obcemi placówkami konsularnymi w Polsce (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 633), okólnik Nr. 38 z dn. 10.IV.1926 r. (Nr. Pr. 3192) w sprawie korespondencji obywateli obcych państw (Dz. U. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 153), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 635), Tymczasowa Instrukcja Min. Spraw Wewnętrznych z dn. 26.V.1922 r. (Nr. Pr. 1264) w sprawie bezpośredniej korespondencji konsulatów obcych, istniejących na terenie województw poznańskiego i pomorskiego z władzami miejscowymi.

Ponadto tracą moc obowiązującą lub już ją utraciły wskutek wykonania, upływu terminu lub stały się wogóle nieaktualne następujące okólniki i pisma okólne, dotyczące normowanej sprawy lub pozostające z nią w związku:

okólnik Nr. 33 z dnia 6.III.1922 r. (Nr. AE. 988 22 w sprawie opcji na rzecz obywatelstwa polskiego (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 84);

okólnik Nr. 85 z dn. 27.V.1922 r. (Nr. BB. 12544) w sprawie przyjazdu do Polski cudzoziemców (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 5, poz. 170);

okólnik Nr. 175 z dn. 28.XII.1922 r. (Nr. BB. 22145) w sprawie wjazdu do Polski cudzoziemców (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 1 ex 1923, poz. 383);

okólnik Nr. 116 z dn. 15.XII.1924 r. w sprawie bezpośredniej korespondencji władz sowieckich z polskimi urzędami administracyjnymi (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 633);

okólnik Nr. 185 z dn. 3.XI.1927 r. (Nr. AC. 8296/27) w sprawie przewlekania załatwiania spraw konsularnych przez władze administracyjne (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 636);

pismo okólne z dn. 8.VI. 1928 r. (Nr. OL. 21/4.28) w sprawie frankowania zagranicznej korespondencji (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 637);

okólnik Nr. 128 z dn. 14.VII.1928 r. (Nr. AP. 13324/27) w sprawie przyspieszania załatwiania zapytań placówek polskich w sprawach obywatelstwa polskiego (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 4, poz. 20), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 637);

okólnik Nr. 231 z dn. 21.XI.1928 r. (Nr. AC. 10/8) w sprawie przewlekania załatwiania spraw konsularnych przez władze administracyjne (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 8, poz. 23), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 638);

pismo okólne z dn. 23.II.1929 r. (Nr. OB. 2302) w sprawie korespondencji telegraficznej starostw z konsulatami (Dz. Urz. M. S. Wewn. Nr. 3, poz. 89), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 638);

pismo okólne z dn. 31.III.1930 r. (Nr. AC. 5952/1) w sprawie korespondencji władz administracyjnych z placówkami Rzeczypospolitej Polskiej zagranicą.

Niniejszy okólnik nie dotyczy spraw kosztów leczenia obywateli polskich zagranicą i cudzoziemców w Polsce również spraw repatriacji chorych obywateli polskich oraz wysiedleń chorych cudzoziemców, w których to sprawach — do czasu wydania nowego okólnika w tym przedmiocie — będą obowiązywać narazie dotychczasowe zarządzenia, a w szczególności:

okólnik Nr. 92 z dn. 18.IX.1925 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 649);

okólnik Nr. 93 z dn. 14.IX.1925 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 130);

pismo okólne z dn. 22.II.1926 r. (Nr. ZU. 965), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 650);

pismo okólne z dn. 30.III.1926 r. (Nr. ZU. 770/26), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 650);

pismo okólne z dn. 20.I.1928 r. (Nr. ZU. 218/28), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1538);

pismo okólne z dn. 30.I.1928 r. (Nr. ZU. 438/28), (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 651);

okólnik Nr. 286 z dn. 17.XII.1929 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 134);

okólnik Nr. 108 z dn. 28.VI.1930 r. (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 654).

Również okólnik ten nie narusza postanowień następujących zarządzeń:

pismo okólne z dn. 15.II.1926 r. (Nr. AB. 883) w sprawie przekazów pieniężnych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 633);

okólnik Nr. 148 z dn. 12.XII.1926 r. (Nr. OB. 11021/26) w sprawie pobierania i przekazywania sum pieniężnych na żądanie urzędów zagranicznych Min. Spraw Zagranicznych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 635);

okólnik Nr. 27 z dn. 26.I.1927 r. (Nr. OB. 156) w sprawie przesyłek pieniężnych i wartościowych zagranicę (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 636);

pismo okólne z dn. 11.I.1928 r. (Nr. OL. 1569/p/27) w sprawie korespondencji z Radą Portu i Dróg Wodnych w Gdańsku;

okólnik Nr. 176 z dn. 24.IX.1928 r. (Nr. AP. 5594/1) w sprawie poszukiwania uchylających się od służby wojskowej (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1083);

okólnik Nr. 109 z dn. 14.V.1929 r. w sprawie poświadczenia podpisów władz podległych Ministerstwu Spraw Wewnętrznych na dokumentach, przeznaczonych do użytku władz zagranicznych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1143);

okólnik Nr. 226 z dn. 18.X.1929 r. (Wojsk. 2178/3) o poszukiwaniu poborowych zagranicą (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1092);

pismo okólne z dn. 30.XII.1929 r. (Nr. OL. 1402/1/p/29) w sprawie korespondencji do Wicekonsulatu w Pile;

okólnik Nr. 26 z dn. 20.II.1930 r. (Nr. OB. 1267/4) o opłatach stemplowych od podań, wnoszonych przez konsulaty państw obcych (Zb. Zarz. M. S. Wewn. str. 1472).

(—) *Stawoj-Składkowski*
Minister

57.

K.III.27161.

Z A R Z A D Z E N I E

W SPRAWIE WYSOKOŚCI OPŁAT WIZOWYCH,
JAKIE NALEŻY POBIERAĆ OD ORYWATELI RUMUŃSKICH.

Powołując się na § 2 rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z dnia 11 sierpnia 1930 r. („Dz. Urz. M. S. Z” Nr. 5, poz. 59) Ministerstwo Spraw Zagranicznych, anulując okólnik Nr. 111 z dnia 16 listopada 1926 r. („Dz. Urz. M. S. Z.” Nr. 9), ustala na zasadzie wzajemności następujące opłaty wizowe od obywateli rumuńskich:

- 1) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) bez prawa do wielokrotnego przekraczania granic zł 19.80
- 2) wiza przejazdowa, uprawniająca do jednorazowego przejazdu, z ważnością jednej doby zł 3.60
- 3) wiza przejazdowa, uprawniająca do jednorazowego przejazdu, z ważnością powyżej jednej doby zł 10.80

W związku z powyższem w stosunku do obywateli rumuńskich nie mają zastosowania opłaty oraz przepisy, wymienione w § 2 punkty a), b) i d) wyżej wymienionego rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych.

Do całkowitej sumy opłaty, obliczonej na zasadzie punktu e) i f) § 2 rozporządzenia (wizy zbiorowe) należy doliczać zł 1.80.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W z. Ministra
(—) *J. Beck*
Podsekretarz Stanu

CZĘŚĆ II.

58.

S.M.1059.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE NOWEGO ADRESU POSELSTWA RZ. P. W RYDZE.

Ministerstwo komunikuje, że Poselstwo Rz. P. w Rydze mieści się obecnie we własnym gmachu, i jego nowy adres brzmi następująco:
Lettonie, Riga, Mednieku iela Nr. 6-b.

59.

W.O.5555/3

ZMIANY PERSONALNE

W CENTRALI MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH
I W URZĘDACH PODLEGLYCH ZAGRANICĄ.

M I A N O W A N I:

Bratkowski Stefan — Radca Ministerjalny w VI st. st. w M. S. Z.—Radcą Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VI st. sł. z dniem 1 lipca 1931 r.

Sidorowicz Władysław — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. st., Kierownik Wydziału Konsularnego w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z równoczesnym upoważnieniem do używania tytułu Konsula II kl. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Schifmiller Stanisław — Naczelnik Kancelarii w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie—Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie z dniem 1 lipca 1931 r.

P O W I E R Z O N O C Z Y N N O Ś C I:

Jędrzejewiczowi Wacławowi — Dyrektorowi Departamentu w IV st. sł. w M. S. Z. Kierownikowi Departamentu Administracyjnego — kierownictwo Departamentu Konsularnego z równoczesnym zwolnieniem z kierownictwa Departamentu Administracyjnego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Esce Stanisławowi — Naczelnikowi Wydziału Szyfrów w V st. sł. w M. S. Z.—pełnienie obowiązków Dyrektora Departamentu Administracyjnego w M. S. Z. z dniem 8-go czerwca 1931 r. do czasu zamianowania Dyrektora tegoż Departamentu.

Dr. Lubaczewskiemu Tadeuszowi — Radcy Poselstwa II kl. w VI st. sł. p. o. Radcy Handlowego w Poselstwie Rz. P. w Belgradzie — kierownictwo Wydziału Konsularnego tegoż Poselstwa z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Hładkiemu Zygmuntowi — Radcy Ministerjalnemu w VI st. sł. w M. S. Z. — zastępcy Naczelnika Wydziału Prasowego z dniem 8 czerwca 1931 r.

N A D A N O T Y T U Ł:

Dr. Lisiewiczowi Adamowi — Konsulowi Generalnemu Rz. P. w IV st. sł. w Monachjum — Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego II kl. z dniem 8 czerwca 1931 r. w związku z powierzeniem kierownictwa tegoż Konsulatu Generalnego Rz. P.

PRZYDZIELENI DO MINISTERSTWA:

Jałowiecki Bohdan — Kapitan Lotnictwa W. P. — czasowo do Wydziału Wschodniego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Sośnicki Stanisław — Kapitan W. P. — czasowo do Protokołu Dyplomatycznego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Zarychta Apolonjusz — Kapitan W. P. — czasowo do Wydziału Ogólno-Konsularnego z dniem 1 czerwca 1931 r.

Korzeniowski Stanisław — Porucznik 1 p. p. Leg. — czasowo do Wydziału Osobowego z dniem 1 czerwca 1931 r.

PRZENIESIENI:

Zaleski Stefan — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — do centrali M. S. Z. z nominacją na Referendarza w VIII st. sł. z dniem 1 sierpnia 1931 r.

PRZENIESIENI W STAN ROZPORZĄDZALNOŚCI LUB NIECZYNNY:

Kwapiszewski Michał — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Kapsztadzie — z dniem 1 września 1931 r.

Dr. Dąbrowski Alfred — Konsul II kl. w VI st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Nowym Yorku — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Borkowski Tadeusz — Konsul II kl. w VI st. sł. Kierownik Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku — z dniem 1 sierpnia 1931 r.

Hummlowa Janina — Asesor w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Dr. Bierowski Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — z dniem 1 lipca 1931 r.

Rodkiewiczowa Franciszka — Księgowy w VII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Jaśkiewiczowa Zofja — Asesor w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

Skalska Janina — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.

- Zatwardowiczowa Jadwiga* — Adjunkt kancelaryjny w VIII st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Błaszkiwiczowa Zofja* — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Pieczarkowska Hanna* — Sekretarz w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Frentzłowa Zofja* — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Kochanowska Marja* — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Krzyształowiczowa-Turbia Natalja* — Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Paryżu — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Boczkowska Marja* — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Żmigrodzka Stanisława* — Rejestrator w IX st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Tańska Cecylja* — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- Szytkowa Helena* — Rejestrator w X st. sł. w M. S. Z. — z dniem 1 lipca 1931 r.
- ZWOLNIENI ZE SŁUŻBY:
- Ostrowski Krystyn* — Sekretarz Poselstwa w VII st. sł. w Ministerstwie Spraw Zagranicznych na urlopie bezpłatnym — z dniem 8 czerwca 1931 r.
- Łuba Jarosław* — prowizoryczny Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Bukareszcie odwołany do centrali M. S. Z. z dniem 30 czerwca 1931 r. z równoczesnem wypowiedzeniem stosunku służbowego — z dniem 30 września 1931 r.
- Lisiewiczowa Regina* — prowizoryczny Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Ambasadzie Rz. P. w Paryżu — z dniem 30 września 1931 r.

A. II. R. C. 35033.

SPROSTOWANIA

Na stronie 175 „Dz. Urz. M. S. Z.” Nr. 10 z dnia 1 czerwca 1931 r. należy uzupełnić klauzulę poświadczenia rachunków przez dodanie słowa „oraz” po słowie komunikacji.

W. O. R. 5555/3.

Na stronie 176 tegoż Dziennika przy zmianach personalnych należy przy nazwisku Sztark Heljodor sprostować tytuł „Radca Ministerjalny w IV st. sł.” na „Radca Ministerjalny w VI st. sł.”; — przy nazwisku Kara Stanisław, Podpułkownik dyplomowany W. P. należy dodać „przydzielony do M. S. Z.” —

Warszawa, 15/VI 1931.

(— *Marjan Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra

Redakcja i Administracja:
Sekretariat Ministra Spraw Zagranicznych (S. M.) tel. wewn. 49.

Prenumerata roczna zł 8.—, cena numeru 75 gr.